

בש"פ 7268/15 - מדינת ישראל נגד יוגב עמר

בבית המשפט העליון

בש"פ 7268/15

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: יוגב עמר

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ט בחשון התשע"ו (1.11.2015)

בשם המבקשת: עו"ד יעל שרף

בשם המשיב: עו"ד ברק פרידמן

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 11.11.2015 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בתפ"ח 26015-02-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 11.2.2015 הוגש נגד המשיב כתב אישום לבית המשפט המחוזי, המייחס לו עבירות של מעשה מגונה לפי

עמוד 1

סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(5) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (ריבוי עבירות); מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיפים 345(א)(1) ו-345(א)(5) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); גרם מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיפים 345(א)(1) ו-345(א)(5) בצירוף סעיף 350 לחוק העונשין (ריבוי עבירות); וכן מספר עבירות של התעללות בחסר ישע לפי סעיף 368 לחוק.

3. על-פי הנטען בכתב האישום, מ' (להלן: המתלונן) הוא חוסה שהתגורר בהוסטל לחולי נפש, והחל מחודש ספטמבר 2014 התגורר בדירה במסגרת דיור מוגן קהילתי (בהתאמה להלן: הדירה ו-ההוסטל), יחד עם שלושה חוסים נוספים, תחת פיקוח צמוד של צוות ההוסטל. במהלך התקופה שבין יום 4.11.2014 ליום 29.1.2015, אשר בה המתלונן הועסק על-ידי המשיב בעבודות גינון וניקיון, ביצע המשיב במתלונן סדרה ארוכה של עבירות מין קשות. המשיב ביצע את העבירות הן במהלך שעות העבודה והן לאחריהן, עת נכנס עם המתלונן לחדרו בדירה. באחת הפעמים המשיב אף גילח את שערות גופו של המתלונן, לרבות מאזור איבר מינו וישבנו. בנוסף, במהלך התקופה האמורה המשיב לקח את המתלונן מספר פעמים לבית בושט וניסה לשכנע את המתלונן להיכנס לשם יחד עמו. לפי הנטען, במקרים רבים המתלונן הביע את התנגדותו למעשים שביצע המשיב, ובמקרים אחרים הוא נכנע לו בשל חששו מפניו, בין היתר מפני שהמשיב ציין כי הוא נושא סכין. עוד נטען כי המשיב נהג לשכנע את המתלונן להסכים למעשים, חרף התנגדותו להם, בכך שקנה לו לעתים קרובות בגדים, נעליים ואוכל, אף זאת למרות סירובו של המתלונן. המשיב לא הרפה מהמתלונן גם לאחר שהלה אושפז בבית חולים פסיכיאטרי בעקבות ההידרדרות שחלה במצבו הנפשי, ואף לאחר שחרורו מבית החולים בעת שחזר להשתכן בהוסטל לשם טיפול ומעקב אחר מצבו.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המשיב עד מתן החלטה אחרת, וביום 19.2.2015, לאחר שהמשיב הסכים כי קיימות בעניינו ראיות לכאורה ועילת מעצר, הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר מבחן.

5. ביום 19.3.2015 החליט בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בית המשפט המחוזי החליט שלא לקבל את המלצת שירות המבחן באשר לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר בבית אחותו, תחת פיקוחם של שלושה בני משפחה נוספים, וזאת על אף שלמשיב אין עבר פלילי. בית המשפט המחוזי ביסס את החלטתו על המסוכנות הגבוהה של המשיב, כפי שזו עולה מחומר החקירה, ועל קיומו של חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט. בית המשפט המחוזי הצביע על כך ששירות המבחן לא שוחח עם המתלונן או עם נציג של ההוסטל שבו הוא שוהה, וכן על כך שהתסקיר בעניינו של המשיב אינו מתיישב עם דפוסי הפעולה המיוחסים לו בכתב האישום. בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע כי יהיה מקום לשקול מחדש את שחרורו של המשיב במסגרת בקשה לעיון חוזר, לאחר שהמתלונן יעיד במשפט.

6. המשיב הגיש ערר על ההחלטה לעוצרו עד תום ההליכים, אך ביום 26.3.2015 נענה להמלצתו של בית משפט זה למחוק את הערר, וכך הוחלט (בש"פ 2043/15, השופט ח' מלצר).

7. בהמשך, הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו, ובה הציע, בין היתר, כי ישהה במעצר בית מלא באיזוק אלקטרוני בבית אחיו בטבריה. עם זאת, ביום 31.5.2015 ביקש המשיב למשוך את הבקשה, ובית המשפט המחוזי הורה על מחיקתה.

8. להשלמת התמונה יצוין, מבלי לפרט, כי נערכו למשיב בדיקות נוספות במהלך מעצרו, וכי כל המסמכים מתיקו הרפואי נמסרו לידי בא-כוחו.

הבקשה שבפניי

9. המדינה מבקשת להאריך את מעצרו של המשיב. בקשתה של המדינה נתמכת בטענות באשר למסוכנותו המופלגת של המשיב, אשר לא בחל בכל אמצעי כדי לכפות עצמו על אדם חסר ישע, ואשר התנהגותו מלמדת על יחסו הכפייתי כלפי המתלונן. כמו כן, מצביעה המדינה על כך שקבועים בתיק חמישה מועדי הוכחות קרובים יחסית (עד ליום 13.12.2015) אשר על-פי הערכתה יספיקו לסיום שמיעתה של פרשת התביעה.

10. המשיב מתנגד להארכת מעצרו. בעיקרו של דבר, המשיב מדגיש כי נקודת האיזון בין האינטרס הציבורי התומך במעצר לבין זכותו לחירות השתנתה. באופן יותר קונקרטי, בא-כוחו של המשיב טען כי המשיב לא מהווה מקור סכנה. בא-כוח המשיב עמד על כך שהמשיב נטול עבר פלילי, והדגיש את מצבו הרפואי הבעייתי. בנוסף, בא-כוח המשיב חזר על ההצעה למעצר בית בבית אחיו של המשיב בטבריה.

11. לבקשת בא-כוחו של המשיב ובהסכמת המדינה הוריתי על הגשת עדכון עד ליום 5.11.2015 באשר למצבו הרפואי העדכני של המשיב. הודעת העדכון התייחסה רק לכך שהמשיב סובל מיתר לחץ-דם, אשר בגינו הומלץ להפנות לבדיקה של קרדיולוג לאחר שטיפול תרופתי לא הוביל לשיפור במצבו.

דיון והכרעה

12. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה שדין הבקשה להתקבל.

13. המסוכנות העולה מכתב האישום ביחס למשיב היא חמורה וקשה, הן בשל המעשים שביצע המשיב במתלונן והן בשל הכפייטיות שגילה כלפיו (ראו והשוו: בש"פ 6313/10 בישר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (13.9.2010); בש"פ 5001/14 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה ז' (24.7.2014)). בשים לב לכך שניהולו של המשפט צפוי להתקדם באופן משמעותי בעת הקרובה, לנוכח מועדי ההוכחות שנקבעו, אני סבורה שטרם הוסטה נקודת האיזון לעבר שחרורו של המשיב לחלופת מעצר (ראו למשל: בש"פ 8179/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 16 (7.12.2014)). אוסיף ואומר כי אף לא מצאתי כי העדכון באשר למצבו הרפואי של המשיב שוקל בעניין זה לכיוונה של תוצאה אחרת.

14. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 11.11.15 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בתפ"ח 26015-02-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ז בחשוון התשע"ו (9.11.2015).

